

les dones no haurien de tenir els mateixos drets que els homes. Segons ell, una dona de classe alta i blanca és respectada quan necessita ajuda. En canvi, una dona negra, sense cultura ni intel·ligència, no pot tenir el dret a votar. A més a més, totes dues, pel fet de ser dones, són pecadores i, per tant, no tenen dret a votar.

Com a resposta, Sojourner Truth es va aixecar i amb la seva veu arcaica, trencant tots els protocols, va afirmar que era negra, que tenia un cos fort per treballar com un home i que la intel·ligència no importa. No necessitava ni rebia ajuda, ni respecte. Deia que sovint la dona negra no era considerada una dona, sinó una esclava, de classe baixa, i era tractada diferent de les "dones blanques de classe alta". Per a ella, ser una dona de color, raça, classe i grau d'instrucció diferents no era cap motiu per no tenir els mateixos drets.

Sojourner va acabar el seu discurs ensenyant com fer servir la Bíblia per donar suport a les lluites de les dones contra la violència, i va rebutjar la interpretació del clergue que feia servir la Bíblia per legitimar la violència contra les dones quan va dir que: "Si la primera dona que Déu va crear va ser prou forta per capgirar el món, totes aquestes dones juntes d'aquí han de ser capaces de capgirar-lo un altre cop i tornar-lo a posar del dret."

Amb aquesta intervenció ella va ensenyar que així com Eva va tenir el poder de canviar el món, les dones juntes tenen el poder suficient per canviar el món un altre cop en la lluita contra totes les formes de violència i dominació. Avui dia, els moviments de les dones, organitzats tant en l'àmbit social com des de dins de les religions, segueixen l'estela de Sojourner Truth: "Tan sols juntes podem portar a terme la transformació del món un altre cop. □

PAU DE TARS, EL QUE VA INVENTAR JESÚS I MARIA MAGDALENA, LA QUE VA CONÈIXER JESÚS

Amb la caiguda de Jerusalem l'any 70, només van quedar vives les comunitats cristianes fundades per l'apòstol Pau a les ciutats gregues i romanes per on tant va viatjar i predicar. Aquestes comunitats, que van alimentar la seva fe amb les seves visites i cartes, escrites varies dècades abans que els evangelis, no van conèixer de Jesús, de les seves paraules i obres, pràcticament res.

I el problema, com bé diu José María Castillo, és que Pau tampoc va conèixer Jesús, mai no va sentir-lo parlar, no va descobrir el rostre de l'Abbà misericordiós i sanador que fa sortir el sol damunt de bons i dolents. Pau, fariseu, va predicar un Senyor glorificat, divinitzat, a partir d'una experiència personal en el seu camí a Damasc. Però aquest "Senyor" predicat per Pau continuava tenint els mateixos trets del Jahvè intransigent que va ordenar Abraham matar el seu fill. La teologia paulina està travessada per una visió sacrificial, ritual i moralitzadora que no té res a veure amb el missatge de Jesús. El Regne de Déu, regne de justícia per als pobres, desapareix a les cartes de Pau. Això és un problema gravíssim perquè les esglésies cristianes s'han fonamentat històricament, i encara avui, més en la teologia de Pau que en la bona nova de l'Evangeli de Jesús.

A més d'intolerant, Pau, com a bon fariseu, va ser misogin, homòfob i promotor d'una fe resignada davant les autoritats, fins i tot esclavistes. Per a Pau, allò important era el més enllà, la glòria futura promesa als que renunciaven als seus pecats, no el dolor i la pobresa d'aquí.

Què hagués dit Jesús si hagués llegit les cartes de Pau? Amb aquesta sèrie volem posar un granet de mostassa per ajudar a reflexionar sobre la contradicció que existeix entre la teologia de Pau i l'evangeli de Jesús. El format escollit són debats imaginaris entre Pau de Tars i Maria Magdalena. Un periodista d'*Emisoras Latinas* conduirà els debats.

Maria i José Ignacio LÓPEZ VIGIL

autors d'*Un tal Jesús i Otro Dios es Posible*.

Nova sèrie d'àudios. Amb drets compartits a www.emisoraslatinas.net i www.radialistas.net